

Van Hoogstraten (B) naar Stevensweert

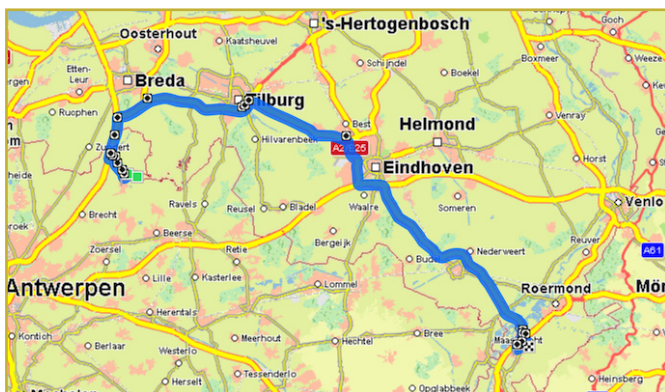
Limburgse Verhuis Centrale voor de deur

Verhuizen met hart en ziel

Er wordt wel eens gezegd dat er vandaag de dag 5 dingen in je leven zijn die de meeste stress veroorzaken: huwelijk, echtscheiding, geen TV, geen internet en verhuizen. Wie een of meerdere verhuizingen heeft meegemaakt kent het fenomeen maar al te goed: inpakken van boeken gaat nog, maar al die lampen, schilderijen, grote en kleine spullen! Grote kasten en tweepersoonsbedden helemaal uit elkaar, TV, stereo-installatie, schilderijen en klokken van de muur, kledingrekken volhangen; computers, printer en al die kabels in een aparte doos, dat alles gaat nog, maar dan: de vleugel!

LVC verhuismotors met de speciaal daarvoor ontworpen containers aan de Lage Weg in Hoogstraten (B).

Omdat we al geruime tijd in Limburg allerlei zaken gedaan en dingen geregeld hadden, hadden we in het 'Smalste Stukje van Nederland' inmiddels de nodige kennissen ontmoet. En toen we beslisten om van Minderhout bij Hoogstraten in België te gaan verhuizen naar de regio Maasgouw, was de vraag aan hen of zij niet een goede verhuizer ken-

den gauw beantwoord: unaniem kregen we te horen dat we de Limburgse Verhuis Centrale in Echt moesten nemen. „Krijg je geen spijt van, zijn de beste.”

Eerste indruk - van beide kanten

De heer Strang, de directeur van de LVC, kwam op 23 november naar Minderhout om de verhuizing, gepland op vrijdag 25 november 2016, te bespreken. Omdat we in de regio Maasgouw nog een nieuw huis zochten en een tijdelijke woning betrokken, moest alles worden opgeslagen. „Geen probleem. Alles wordt neergezet in speciale containers en direct in de verhuismotors, die containers worden in een van onze loodsen opgeslagen en u huurt die zo lang dat nodig is.” Gezien de (lage) kosten hiervan was dat voor ons óók geen probleem.

Een kennersoog ziet in een oogopslag hoe de vork in de steel zit, en na een blik geworpen te hebben in alle ruimtes en op alles wat daar stond en aan de muur hing, gingen we er voor zitten, haalde Strang z'n laptop en printer(tje) uit z'n tas en kregen we direct een uitgeprinte offerte. Dat gaf al een aardig idee van de professionaliteit waarmee Strang zaken en verhuizingen deed. „En de Bösendorfer vleugel?” „Meneer Jeltens,” zegt Strang, „die is niet de eerste en zal zeker niet de laatste zijn die we vervoeren èn eventueel opslaan; we zijn daarin gespecialiseerd.”

Prijs afgesproken, inclusief opslag èn verhuizing van opslag in Echt naar nieuwe adres, 'enter' op de laptop - prrrt-prrrrt-prrrrt - print, handtekening en „Tot overmorgen!”

Vrijdag, 25 november 2016

Klokslag 8.00 uur staan er twee verhuishagens voor de deur, de zijdeuren zwaaien open en je ziet

de op maat gemaakte containers waar je hele inboedel in wordt gezet. Twintig minuten later (eerst koffie voor de drie heren na een rit van zo'n 140 kilometer in de vroege morgen), gaat het Grote Werk beginnen. Deuren worden afgedekt zodat er niets beschadigd wordt, op de vloeren worden matten gelegd, alles wat aan de muur en het plafond hangt wordt ingepakt in dekens, folie en/of superbubbel-

tjespakkpapier voor kleine en grote schilderijen.

11.05 uur

Strang en twee collega's gaan bijna geruisloos te werk. Om 11.05 uur zijn de containers nagenoeg vol; om 11.20 gaan de 4 containerdeuren dicht - alles zit er in, behalve de vleugel. Daarvoor wordt de 'kleine' verhuishagen voorgereden.

Specialistenwerk

Een vleugel is, zo zal iedereen die er een bezit

Voor je het weet is je huis leeg.

De truck met de vier volle containers.

beamen, het mooiste en belangrijkste meubelstuk in huis - als je al van een 'meubel' mag spreken - het is een muziekinstrument dat qua uiterlijk, uitstraling en klank z'n weerga niet kent.

Zo'n instrument uit handen geven, letterlijk, doe je niet zo maar. Dat doe je alleen bij iemand die je

vertrouwt, die zo'n instrument naar waarde weet te schatten, die weet hoe je er mee om moet gaan en die het als het ware als z'n eigen beschouwt. De wijze waarop door de heer Strang c.s. alles werd gedemonteerd en ingepakt, de voorzichtigheid zoals er mee werd omgegaan verdienen niets dan lof.

Zó stond 'ie in de kamer...

.... en zo stond 'ie toen Strang (r) en z'n collega's 'm om 12.40 uur hadden ingepakt.

Via het terras langs het huis over de brede planken op de (Belgische) kinderkopjes naar de wagen en om 12.47 uur ging de laadklep omhoog en stond 'ie in de verhuishwagen.

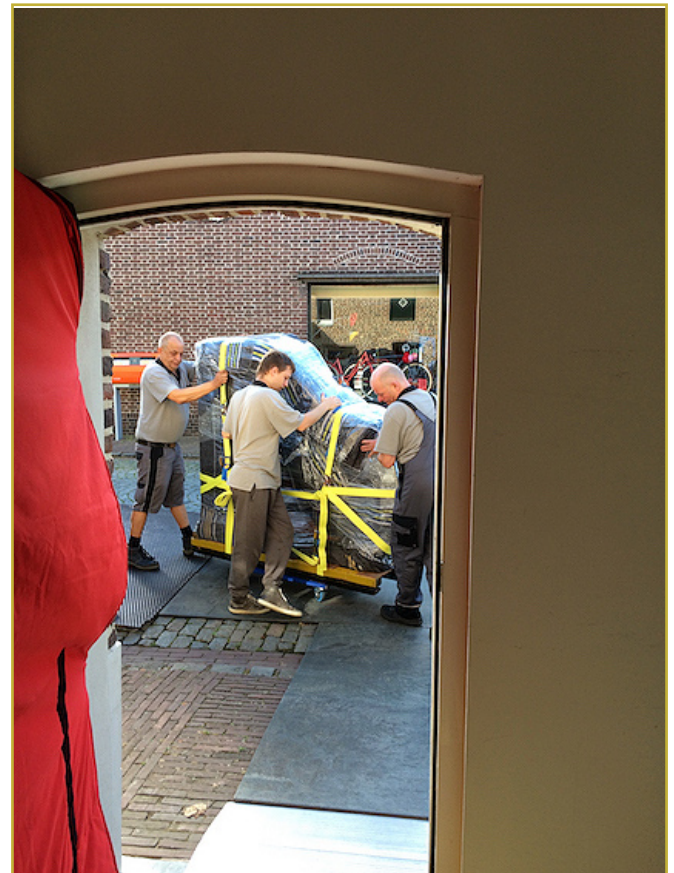
Nu nog een ander huis in Limburg vinden...

Van Hoogstraten naar Stevensweert II

Opslaan en uitpakken

31 juli 2017

Op maandag 31 juli, ook al weer klokslag acht uur, staan de verhuishagens van de LVC weer voor de deur - nu aan de Rulkenstraat 1 in Stevensweert. Bijna 8 maanden zijn alle spullen in de loodsen van de LVC aan de Röntgenstraat in Echt opgeslagen geweest, in de stofdichte containers met een aparte opslag voor de vleugel.

Het gaat allemaal weer op dezelfde professionele - niet overhaast maar in teamwork - je zou bijna zeggen: ingetogen manier, maar dan in omgekeerde volgorde. Voor je het weet staan al je spullen in de diverse kamers en ruimtes, nog in- of uitgepakt, zeg maar hoe je het hebben wilt.

Werd in Hoogstraten de vleugel als laatste ingeladen, in Stevensweert was 'ie de eerste die uitgeladen en op z'n plek werd gezet. Je staat er toch van te kijken hoe de heren van de Limburgse Verhuis Centrale zo'n groot en zwaar stuk naar binnen halen en weer op z'n poten zetten.

Hij moest door de achterdeur, waarvan de deur al voor het begin van het uitladen van alle meubel-

stukken in een rode hoes was ingepakt om beschadigingen aan meubels en aan de deur te voorkomen, via de berging de woonkamer in. Het is wel belangrijk om er even bij te vermelden dat zowel bij de verhuizing uit Hoogstraten als die naar Stevensweert geen enkele beschadiging, krasje of deukje werd veroorzaakt. Liefde voor het vak heet zoiets.

De vleugel van 170 cm. lang, 146 cm. breed en 313 kilo zwaar werd behoedzaam over de drempel gereden, op z'n kant de kamer in gereden, uitgepakt, op z'n poten gezet, de pedalen werden gemonteerd, de klep aangebracht en even later klonk het „In het bronsgroen eikenhout”.

Uitgepakt

Pedalen monteren

Met z'n drieën: 313 kilo tillen

Klep aanbrengen en hij staat.

De poten er onder

Om half twaalf was de klus geklaard. Geen stress, geen problemen, geen gedoe - dankzij Bart Strang en z'n mannen waren de beide verhuizingen gebeurtenissen waar je met plezier op terugkijkt.